

(वीर सहिदहरूको संस्मरणमा कीर्तिपुर, काठमाडौँबाट प्रकाशित)

जि.प्र.का.दर्ता नं ५८/२०६३

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

ज्ञानमाला सीडी 'अनमोल रत्न' विमोचन हुने

कीर्तिपुर। नगां ज्ञानमाला भजन खलः नगाउँद्वारा ज्ञानमाला भजनको अडियो सीडी 'अनमोल रत्न' शनिबार विमोचन हुने भएको छ।

जेठ १ गते शनिबार दिनको २ बजे बाघभैरव बैक्वेट नगाउँमा एक समारोहबीच प्रमुख अतिथि जनकवि दुर्गालाल श्रेष्ठबाट विमोचित हुने आयोजकले जनाएको छ।
बु.सं. २५६० स्वांया:

पूर्णमाको अवसरमा संगीतकार सन्तोष महर्जनको एकल संगीतबद्ध रहेको सो सीडी विमोचनपछि केही भजन गीत प्रस्तुत गरिने कार्यक्रम रहेको छ। भजन गीतमा कीर्तिपुरमा प्रसिद्ध कलाकारको स्वर रहेको छ।

वर्ष १३, अंक ६, पृष्ठ- ६ ने.सं. ११३६ तहला श्व. सप्तमी, ति. सं. २०७३ बैशाख ३१ गते शुक्रबार May 2016 मूल्य रु. ५।-

भारतले नचाहेसम्म स्थानीय निकायको निर्वाचन हुँदैन: बिजुक्छे

भक्तपुर। नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छेले भारतले नचाहेसम्म नेपालमा स्थानीय निकायको निर्वाचन नहुने दाबी गरेका छन्। सत्ता साभेदार र प्रतिपक्षी दलहरूलाई भारतले उपयोग गरेकाले स्थानीय निकायको निर्वाचन असम्भव रहेको बिजुक्छेले बताए।

सरकारले मंसिरमा स्थानीय निकायको निर्वाचन गराउने घोषणा गरेको छ। उक्त घोषणाको सत्ता साभेदार एमाओवादी, प्रमुख प्रतिपक्षी नेपाली काँग्रेस र मधेस केन्द्रित दलहरूले असन्तुष्टि जनाएका छन्। रफत सञ्चार क्लब

भक्तपुरले बुधबार आयोजना गरेको साक्षात्कारमा नेमकिपा अध्यक्ष बिजुक्छेले भने, 'स्थानीय निकायको निर्वाचन हुन नदिन नेपाली काँग्रेस, एमाओवादी र मधेसवादी दलहरूलाई भारतले उपयोग गरिरहेको छ। भारतले नचाहेसम्म स्थानीय निकायको निर्वाचन असम्भव छ।' भारतको तलब खाने १२ हजार कर्मचारी

नेपालको कर्मचारी प्रशासनमा पनि भारत हावी भएको भन्दै उनले उनीहरूलाई कुनै बहानामा चलाउने काम भएमा सरकार परिवर्तनको खेल हुने बताए। नेपाल आयल निगम, नेपाल

विद्युत प्राधिकरणलगायतका क्षेत्रमा भारतको तलब खाने कर्मचारीहरू रहेको भन्दै उनले तिनीहरूलाई पहिचान गरेर कारवाही गर्न सरकारलाई सुझाव दिए।

त्यस्ता कर्मचारी २२ हजार रहेको उनले दाबी गरे। उत्तर तर्फका नाकाको बिस्तारमा नेपाल सरकारले बिगतमा आवाज उठाएता पनि भारतको हस्तक्षेपकै कारण फेरी सुस्त बनेको उनले दाबी गरे।

भारतका लागि नेपाली राजदूत दीपकुमार उपाध्यायलाई सरकारले फिर्ता बोलाएर राम्रो काम गरेको बिजुक्छेले बताए। नेपाल सरकारको निर्णयभन्दा पनि

काँग्रेस पार्टीको कार्यकर्ताको भूमिका खेलका कारण उपाध्यायलाई फिर्ता बोलाइएको उनले बताए।

सरकारले ल्याएको नीति तथा कार्यक्रममा सो-केशमा राखेको मिठाई जस्तै भएको बिजुक्छेले टिप्पणी गर्नुभएको थियो।

१ वर्षमा घर, ३ वर्षमा विद्यालय र ५ वर्षमा मन्दिर पुनर्निर्माण पुनर्निर्माण प्राधिकरणको पञ्चवर्षीय योजना सार्वजनिक

काठमाडौँ। प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले भूकम्पपछिको पञ्चवर्षीय पुनर्निर्माणको योजना सार्वजनिक गरेका छन्। पुनर्निर्माणका लागि आठ खर्ब ३८ अर्बका वित्तीय आवश्यकता पर्ने आँकडा उनले संसदमा प्रस्तुत गरे।

पाँच वर्षभित्र तीन चरणमा पुनर्निर्माण अभियान सम्पन्न गरिने प्रधानमन्त्रीले बताए। पहिलो चरणमा दुई वर्षभित्रमा खुल्ला आकाशमा रहेका जनतालाई छानामुनी ल्याउन निजी तथा सामुहिक आवास निर्माण सम्पन्न गरिने छ।

यसैगरी तीन वर्षभित्र विद्यालय, कजेल स्वास्थ्य संस्था र सरकारी भवनहरूको पुनर्निर्माण गरिने छ।

तेस्रो चरणमा पाँच वर्षभित्र सांस्कृतिक सम्पदाको पुनर्निर्माण गरिने प्रधानमन्त्रीले बताए। प्रधानमन्त्री ओलीका अनुसार २० वटा क्षेत्रगत र विषयगत योजना यस प्रतिवेदनमा रहेको छ। सबैभन्दा बढी सामाजिक क्षेत्रमा ७ अर्ब ४५ अर्ब रूपैयाँ, उत्पादन क्षेत्रमा एक खर्ब ६ अर्ब, पूर्वाधार क्षेत्रमा ६९ अर्ब र अन्तरसम्बन्धित क्षेत्र २६ अर्ब आवश्यक पर्ने उनले जानकारी दिए।

यसअघि राष्ट्रिय योजना आयोगले गरेको पूर्वानुमान प्रतिवेदनमा ६ खर्ब ६९ अर्बको प्रक्षेपण गरिएको थियो। भूकम्पले ८ लाखभन्दा बढी घर क्षति भएको थियो।

असारसम्ममा कीर्तिपुर खुला दिसा मुक्त घोषणा हुने

कीर्तिपुर। नेपाल सरकारले सन् २०१७ सम्मा खुला दिसा मुक्त क्षेत्र नेपाल घोषणा गर्ने लक्ष्य अनुसार कीर्तिपुर नगरपालिकामा पनि यही असार महिनासम्म खुला दिसा मुक्त क्षेत्र घोषणा गर्ने लक्ष्य लिएको छ।

बैशाख २६ गते क्षेत्रीय अनुगमन तथा सुपरीवेक्षण कार्यालयको आयोजनामा कीर्तिपुर नगरपालिकामा सरसफाई प्रवर्द्धन तथा खुला दिसा मुक्त अभियान एक दिने कार्य शाला गोष्ठी बाघभैरव बैक्वेट नगाउँमा सम्पन्न गरियो।

कार्यक्रममा आयोजकका तर्फबाट केशव लोचन शर्माले अन्य क्षेत्रमा गरेका कार्यक्रमको अनुभव, कीर्तिपुर नगरपालिकाको अहिलेको स्थिति र हाम्रो लक्ष्य अनुसारको गन्तव्यमा पुग्न गर्नुपर्ने

कार्यहरूबारे प्रष्ट पार्नुभएको थियो।

कार्यक्रममा सहभागीबीच टेबुल समूहगत बनाई कीर्तिपुर नगरको १९ वटै वडाको हालको अवस्थाबारे प्रस्तुत गर्न लगाएको थियो। वहाँले लागत कार्ययोजना प्रस्तुत गरेपछि अबको योजनाबारे ज्ञान दिनुभएको थियो।

कार्यक्रममा सुशिल कार्कीले सहजकर्ताको भूमिका खेल्नुभएको थियो भने आगामी असारमा कीर्तिपुर नगर दिसामुक्त क्षेत्र

घोषणा गर्न राजनैतिक दलको प्रतिबद्धता व्यक्त गरेको थियो। खुला दिसा मुक्त अभियानलाई सार्थक पार्न

सार्वजनिक शौचालयको पनि जरुरी छ भनेफोहोर मैलाको व्यवस्था क्षेत्र पनि प्रभावकारी ढंगले हुनुपर्ने देखिन्छ।

नेमकिपा कालीकोटको जिल्ला सम्मेलन सम्पन्न

कालीकोट (मान्म)। नेपाल मजदुर किसान पार्टीको नवौँ कालीकोट जिल्ला सम्मेलनले नवराज कोइरालाको अध्यक्षतामा २१ सदस्यीय नयाँ कार्यसमिति निर्वाचित गरेको छ। समितिको उपाध्यक्ष दिपेन्द्र शाही, सचिवमा खड्गराज शाही, सह सचिवमा भक्तबहादुर शाही र कोषाध्यक्षमा रत्ना भण्डारी निर्वाचित हुनुभएको छ।

नवौँ कालीकोट जिल्ला सम्मेलनको बन्द बैठकमा शनिबार प्रतिनिधि र पर्यवेक्षकहरूलाई प्रशिक्षण दिँदै नेमकिपाका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छे (रोहित) ले पूँजीवादी व्यवस्था व्यक्तिगत स्वार्थ र फाइदालाई प्राथमिकता दिने बन्दोबस्त भएकोले पूँजीवादी विकृतिविरुद्ध कम्युनिष्ट

कार्यकर्ताहरू लागिपर्नु पर्ने बताउनुभयो।

कार्यकर्ताहरूलाई मद्यपान, धूमपानजस्ता कुलतबाट टाढा रहनुपर्ने सल्लाह दिँदै उहाँले पार्टी प्रकाशनहरूको नियमित अध्ययन गर्नमा जोड दिनुभयो।

पद र पैसाको लागि संगठनमा लाग्न गलत भएको चर्चा गर्दै कम्युनिष्ट कार्यकर्ताहरू धामी भौक्रीजस्ता अन्धविश्वासमा लाग्न नहुने बताउनुभयो।

आलोचना र आत्मालोचनले साथीहरूको गल्ती कमजोरी सच्याउन सहयोग गर्ने भन्दै अध्यक्ष बिजुक्छेले कोही पनि व्यक्ति उमेरको आधारमा भन्दा पनि विचारको आधारमा युवा हुने प्रष्ट पार्नुभयो।

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

CAREER OPPORTUNITY

MANGAL HIGHER SECONDARY SCHOOL requires young, energetic and highly qualified candidates for following positions.

- **Computer Science Teacher for +2 level – 1 No.**

Note : Professional Experience is highly expected.

Kindly submit your CV with hand written application at administration of MHSS till 7th Jesth, 2073.

Mangal Higher Secondary School, Kirtipur-3
4330544, 4335560

आदर्शशक्तता

यस उच्च माध्यमिक विद्यालयमा माध्यामिक विद्यालय तहको लागि निम्न अनुसार विषय शिक्षक आवश्यकता भएकोले २१ वर्ष पुरा भई ४० वर्ष ननाघेका इच्छुक उम्मेदवारहरूले मिति २०७३/०२/०७ गतेसम्ममा दरखास्त आह्वान गरिन्छ।

विषय	संख्या	लिखित परीक्षा
विज्ञान (Science)	१	२०७३/०२/०८

दरखास्त साथ पेश गर्नुपर्ने:

- १) शिक्षण अनुमति पत्रको प्रतिलिपी
- २) व्यक्तिगत विवरण
- ३) नागरिकताको प्रमाणपत्र
- ४) शैक्षिक प्रमाणपत्रको प्रतिलिपीहरू
- ५) कार्य अनुभवको प्रमाणपत्रहरू
- ६) दरखास्त दस्तुर रु.१०००/-

जनसेवा उच्च माध्यामिक विद्यालय

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ८३३०८८०

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत २० गते शहादत अमर सहिद

लनबहादुर महर्जन
वि.सं. २००६ माघ

हिराकाजी महर्जन
वि.सं. २०१७ माघ

राजमान माली
वि.सं. २०२५ मंसिर

राजेन्द्र महर्जन
वि.सं. २०३० चैत

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १३, अंक ६, २०७३ बैशाख ३१ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेस्कटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लव - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

स्थानीय निकायको निर्वाचन:

लोक पत्याउलान्

स्थानीय निकायमा जनप्रतिनिधि विहीन भएको १३

वर्ष पुरा भएको छ ।

आफ्नो राजनीतिक स्वार्थको कारण तत्कालीन देउवा सरकारले विघटन गरेको यो स्थानीय निकायको प्रतिगमन विरोधी आन्दोलनताका सडक संसदबाट निर्वाचन या पुनःस्थापना गर्ने सबै आन्दोलनरत दलबाट ऐक्यबद्धता घोषणा भएको थियो ।

६३ सालमा प्रतिगमन विरोधी आन्दोलन सफल भएपछि बनेका एमाओवादीको सरकार, नेपाली काँग्रेसको सरकार, एमालेको सरकारले ६ महिनामा स्थानीय निर्वाचन भन्दै पटकपटक घोषणा र प्रतिबद्धता जाहेर गरियो तर व्यवहारमा शुन्य मात्र ।

मानौं स्थानीय निकाय निर्वाचन गराउन पनि विदेशी सिग्नल आउनुपर्ने । धमिलो पानी माछा मार्न नियत बोकेकाले सधैं धमिलो पानी बनाउन चाहेको कुरा कसैबाट छिपेको छैन अन्य सत्तासिन दलहरु सिग्नलको पर्खाईमा तैं चुप मै चुप छन् भने प्रखर प्रतिपक्षको भूमिका निभाउँदै संसदलाई क्रान्तिकारी प्रयोग गर्दै आएका नेमकिपाका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छे रोहितले भारतको इसारा नआइकन स्थानीय निकायको निर्वाचन गर्दै भनेर बुधबार एक कार्यक्रममा प्रष्ट पारे ।

‘नेता नेपालको बुद्धि भारतको भएसम्म देश आत्मनिर्भर भई जनताको सेवा गर्न सक्दैन’ का. रोहितको कथन छ ।

यसरी पटकपटक प्रतिबद्धता र संविधान घोषणाका समयमा पनि ६ महिना उल्लेख गरेपनि कार्यान्वयन नभएको र नगरेकोले संविधान जारी भएपछिको पहिलो सरकारको नीति तथा कार्यक्रममा मंसिरभित्र स्थानीय निकायको निर्वाचन गर्ने भनेको जनता पत्याउन गाह्रो मान्छन् ।

स्थानीय निकायको निर्वाचनको बहसले निर्वाचन आयोग तयार रहँदा पनि राजनैतिक दलको खिचातानीले अझ पर धकेल्ने स्थिति देखिँदै छ ।

कार्यान्वयनको चिन्ता: एक घर, एक रोजगार

राम बहादुर जिसी

२०५१ सालमा बनेको अल्पमतको सरकारले एउटा कार्यक्रम ल्यायो, आफ्नो गाउँ आफै बनाऔं । कार्यक्रमको लागि तत्कालीन सरकारले गाविसलाई ३ लाख दिने योजना अगाडि बढायो । सरकारले चारो छरेसरि बजेट विनियोजन गर्‍यो भनेर विपक्षीहरूले निकै आलोचना गरे । धेरैलाई लाग्यो सरकारले यो गर्नु सक्दैन, गर्नु हुँदैन । तर नेकपा एमालेका तत्कालीन अध्यक्ष मनमोहन अधिकारी नेतृत्वको सरकारले ल्याएको उक्त कार्यक्रमलाई त्यसपछिका सबै सरकारले निरन्तरता दिए । निरन्तरता नदिनु सम्बन्धित सरकारको लागि नै चुनौतीको विषय थियो ।

त्योमात्रै होइन, त्यही सरकारले सामाजिक सुरक्षा भत्ता दिने योजना ल्यायो, त्यसलाई पनि आँखा चिम्लेर सबै दलले निरन्तरता दिएको यथार्थ हो । ०४६ सालको परिवर्तनपछिका सरकारले ल्याएका धेरै कार्यक्रमहरूमध्ये आमजनताको चासोका विषयमा अग्रपिक्रितमा रहेका कार्यक्रमहरू आफ्नो गाउँ आफै बनाऔं र सामाजिक सुरक्षा भत्ता हुन् भन्न कसैले गाह्रो मान्नु पर्ने अवस्था छैन ।

मनमोहन नेतृत्वको सरकारका गृहमन्त्री केपी शर्मा ओलीको नेतृत्वको वर्तमान सरकारले आ.व. ०७३/७४ को लागि त्यस्तै महत्वाकांक्षी र जनसरोकारका विषय समेटेर नीति तथा कार्यक्रम ल्याएको छ ।

यद्यपि बजेट आउन बाँकी नै छ । सरकारको तर्फबाट राष्ट्रपतिले प्रस्तुत गरेको नीति तथा कार्यक्रममा केही महत्वाकांक्षी योजनाहरू परेका छन् । संविधान कार्यान्वयन, स्थानीय निकायको निर्वाचन, पुनर्निर्माणसम्बन्धी काममा तीव्रता, स्थानीय तथा नेपाल बन्द निषेध, एक घर एक रोजगारी, प्रत्येक प्रदेशमा विकास प्राधिकरण, अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल, १२ कक्षासम्म निःशुल्क शिक्षा, सरकारी स्वाभिवक्तको मेडिकल, राष्ट्रपति महिला उत्थान कार्यक्रमलगायत महत्त्वपूर्ण विषय उल्लेख भएका छन् । नीति तथा कार्यक्रमअनुसार बजेट ल्याउने तयारी सरकारले गर्दैछ ।

रोजगारीको अर्थ कुनै पनि व्यक्तिले आफ्नो पेशा, व्यवसायलाई सफलतापूर्वक सञ्चालन गरेर अर्थोपार्जन गर्छ, परिवार सहजै चलाउन सक्छ भन्ने हो भने त्यो सम्भव हुनसक्छ ।

नीति तथा कार्यक्रममा उल्लेख भएका विषयले मुलुकको आर्थिक विकासको ढोका खोल्ने बाटो अख्तियार गरेको छ । कृषि, पर्यटन, ऊर्जा, शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगार, सडक, सञ्चारलगायतका विषयमा पूर्वाधार विकासलगायतका क्षेत्रमा कार्यक्रमले ठोस योजना ल्याउने प्रयास गरेको छ ।

सरकारका तर्फबाट

प्रस्तुत थुप्रै योजनाहरूमध्येको एउटा महत्वाकांक्षी योजना एक घर एक रोजगार पनि हो । यो नीति तथा कार्यक्रम सार्वजनिक भइसकेपछि धेरैले टीका र टिप्पणी गर्न थालेका छन् । सामाजिक सञ्जालहरूमा एक घर एक रोजगारी त हो तर कतार, दुवई वा कुन देशहरूमा हो भन्ने खालका प्रश्न गर्न थालेका छन् । नागरिकका तर्फबाट गरिएका यस्ता टीका र टिप्पणीले निश्चय पनि सरकार तथा दलहरूलाई नीति तथा कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न दबाब सिर्जना गर्नेछ । नागरिकको दबाब निरन्तर आवश्यक पनि छ ।

नागरिक समाज भन्ने संस्था कमजोर भएको कारण राजनीतिक दलहरूको मनोमानी बढ्दै गएको छ । दलहरूलाई सही बाटोमा हिँडाउनको लागि नागरिकको खबरदारी आवश्यक छ र सामाजिक सञ्जाल त्यसको प्रभावकारी माध्यम बन्दै गइरहेको छ । जनताको खबरदारीलाई सरकार सञ्चालनमा रहेकाहरूले सकारात्मक रूपमा लिन सके भने उनीहरू सफल हुन्छन् । आलोचना सहन गर्न नसक्ने हो भने कमजोरीले सिध्याउने कुरामा दुईमत हुनसक्दैन ।

जनतालाई जागिर होइन, जाँगर दिने योजना ल्याउन सक्नुपर्छ । यसो गर्न सक्थे भने अवश्य पनि सरकारले ल्याएको नीति तथा कार्यक्रमको प्रभावकारीता रहन्छ ।

सम्भव तर चुनौतीपूर्ण

के एक घर एक रोजगारी सम्भव छ त ? बहसको विषय हो यो । रोजगारी भन्नासाथ हामीले मासिक तलब पाउने जागिरलाई सम्झेका छौं भने त्यो सम्भव हुने कुरा होइन । नेपालको सन्दर्भमा उद्योग र कलकारखाना कम भएको कारण मासिक तलब पाउने रोजगारी प्रत्येक घरलाई पुऱ्याउन सम्भव छैन । तर रोजगारीको अर्थ कुनै पनि व्यक्तिले आफ्नो पेशा, व्यवसायलाई सफलतापूर्वक सञ्चालन गरेर अर्थोपार्जन गर्छ, परिवार सहजै चलाउन सक्छ भन्ने हो भने त्यो सम्भव हुनसक्छ । त्यसको लागि नीति ल्याएरमात्रै हुँदैन, कार्यान्वयनको लागि आवश्यक पहलकदमी गर्नुपर्छ ।

यसलाई दुई तरिकाले व्याख्या गर्न सकिन्छ । एउटा त उद्योगधन्दा, कलकारखाना सञ्चालन गरेर रोजगारी दिने, सरकारी संरचनामा सुधार गरेर रोजगारीका अवसर सिर्जना गर्ने, जलविद्युत् आयोजना, शिक्षा, स्वास्थ्य, यातायातलगायतका क्षेत्रमा राज्यको लगानी बढाएर रोजगारी सिर्जना गर्ने र युवा जनशक्तिलाई त्यसमा सहभागी गराउने ।

अर्को हाम्रो देशको स्रोतसाधनको अधिकतम उपयोगको नीति ल्याएर स्वरोजगारतर्फ

अग्रसर गराउने । यसो गर्न सकिथ्यो भने एक घर एक रोजगार सम्भव छ । कार्यान्वयनको लागि केही चुनौती छन्, तर चुनौतीबिना नै सफलता पाउँछु भन्ने हो भने कहिल्यै प्रगति गर्न सकिँदैन । त्यसकारण सबै मिलेर देशमै रोजगारी सिर्जनातर्फ लाग्नु पर्छ ।

जागिर कि जाँगर?

आज पनि धेरै नेपाली जनता स्वरोजगार छन्, राज्यले दिएका रोजगारीभन्दा धेरै जनताले आफ्नो काम आफै गरेर जीविका चलाएका छन् । तर त्यसलाई व्यवस्थित गराउन नसक्दा युवा पुस्ता विदेशिनु पर्ने अवस्थामा छ । पैसा भए त केही गर्ने थिएँ भन्नेहरू धेरै हुन्छन् । तर, काम गर्नेहरूको लागि पैसाको अभाव छैन । गाउँमै बसेर वार्षिक लाखौं आम्दानी गर्ने पनि छन् र केही पनि काम पाइएन भनेर ऋण गरेर जीवन गुजारा गर्नेहरू पनि छन् । त्यसकारण श्रमको सम्मान गर्ने, श्रम गर्नेहरूको बीमालगायत उनीहरूले गरेका उत्पादनमुखी कामको बीमा गरिदिनेलगायतका काम गर्न सकेमा उत्पादनमा जोडिनेहरूको संख्या बढ्छ ।

स्वरोजगारमात्रै होइन, गाउँका सडक, विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था, खानेपानीलगायतका पूर्वाधार निर्माणमा पनि जनताको स्वतस्फूर्त लगानी रहेको छ । आफ्ना लागि आफै काम गर्ने जनताको संख्या दिन प्रतिदिन बढ्दै गइरहेको छ । यसलाई सरकारले नीतिगत रूपमा व्यवस्थापन गर्न सक्थे भने रोजगारी सिर्जना जनता आफै गर्छन् तर त्यसको लागि वातावरण सहज बनाइदिनुपर्छ ।

रोजगारीका नाममा जागिर दिने सोच सरकारको हो भने त्यो सम्भव हुँदैन । जनतालाई जागिर होइन, जाँगर दिने योजना ल्याउन सक्नुपर्छ । यसो गर्न सक्थे भने अवश्य पनि सरकारले ल्याएको नीति तथा कार्यक्रमको प्रभावकारीता रहन्छ । एक दिन माछा खान दिनेभन्दा माछा मार्ने सीप सिकाइदियो भने उसले आफूलाई आवश्यकता पर्दा आफै माछा मारेर खान्छ ।

त्यसकारण सीप दिने, सीपअनुसारको काम गर्ने वातावरण बनाइदिने, पूँजीको व्यवस्था गरिदिने, राज्यका नीति नियमले पार्ने भन्फटबाट मुक्त गरिदिने, सरकारी सहयोगको लागि घूस खुवाउनु पर्ने अवस्थाको अन्त्य गरिदिने हो भने जनता आफै स्वरोजगार हुनेछन् ।

कृषि, वन र पर्यटन

रोजगारी सिर्जनाको लागि कृषि, वन, पर्यटनलाई बेवास्ता गरियो भने त्यसले सार्थकता पाउँदैन । आन्तरिक पर्यटनको लागि नीति बोलेको छ । त्यसलाई कार्यान्वयन गर्न सकिथ्यो भने पर्यटनले स्थानीय उत्पादनलाई बढावा दिन्छ, उत्पादन बढ्नासाथ

त्यसले जनजीवनलाई सहज बनाउँछ, जनताको आम्दानी बढाउनको लागि राज्यले सहज खालको नीति नियम बनाउन आवश्यक छ ।

स्रोतसाधनहरूको उपयोग गर्ने नीति ल्याएर स्वरोजगार हुनेतर्फ अग्रसर गराउन सकेमा नीतिको सार्थकता रहनेछ अन्यथा नारा राम्रो भए पनि त्यसले जनतालाई प्रतिफल दिनसक्दैन ।

राज्यको ध्यान मुख्य गरेर सडक निर्माण र विद्युत् उत्पादनमा जानुपर्छ । जब सडक सहज हुन्छ, कृषकले उत्पादन गरेको वस्तु सहजै बजारसम्म पुऱ्याउँछन् । कृषकले सडककै कारण उत्पादन बन्द गरेका थुप्रै उदाहरणहरू छन् । विद्युत सहज भयो भने कृषकको उत्पादन समयमा बिक्री नहुँदा चिस्यानमा राख्न सकिन्छ । उत्पादन खेर जाँदैन ।

राज्यले आयात गर्ने वस्तुको सूची हेर्ने हो भने धेरै वस्तु स्वदेशमै उत्पादन हुने पर्दछन् । प्याज, लसुन, खुर्सानी, आलु, गोलभेंडा, भेंडाच्याङ्गालगायत हाम्रै देशमा उत्पादन हुने वस्तु खरिद गरिरहेका छौं भने रोजगारी कसरी सिर्जना हुन्छ ? त्यस्ता वस्तु उत्पादनमा लागेकालाई प्रोत्साहन हुने खालका नीति बनाएर उत्पादनतर्फ अग्रसर गराउन सक्ने हो भने घरघरमा रोजगारी सिर्जना हुन्छ, परिवार सबल बन्छ, गाउँ सम्पन्न बन्छ, देश आत्मनिर्भर हुन्छ र राष्ट्रियता बलियो हुन्छ, विदेशीले चरण-चरणमा दुःख दिँदैन । यसको लागि सरकारले ल्याएको योजना इमानदारिताका साथ कार्यान्वयन गर्नेतर्फ लाग्नुपर्छ ।

कार्यान्वयनको चिन्ता

योजना त ल्याउने तर कार्यान्वयनमा ढिलासुस्ती गर्ने, आफ्ना कार्यकर्तालाई कसरी जागिर दिन सकिन्छ भन्ने सोच राखेरमात्रै काम गर्ने, राज्यको ढुकुटीबाट मात्रै रोजगारी दिन्छु भन्ने सोच राख्ने हो भने यो सफल हुँदैन । हाम्रो देशका स्रोतसाधनहरूको उपयोग गर्ने नीति ल्याएर स्वरोजगार हुनेतर्फ अग्रसर गराउन सकेमा नीतिको सार्थकता रहनेछ । अन्यथा नारा राम्रो भए पनि त्यसले जनतालाई प्रतिफल दिनसक्दैन ।

नीति कार्यान्वयनको लागि प्रतिबद्धता, इमानदारिता र समन्वय आवश्यक छ । नीति नराम्रो छैन, कार्यान्वयन भएन भने जुन जोगी आए पनि कानै चिरेका भन्ने उखानजस्तै हुन्छ । सत्ता पक्षले आफ्ना कार्यकर्ता भर्तिमा ध्यान दिने, विपक्षले राम्रो नराम्रोको विश्लेषण नै नगरी विरोध गर्ने होइन, संविधान निर्माणपछि अब मुलुकको समृद्धिको लागि सबै एक भएर अगाडि बढ्नु आवश्यक छ ।

राजनीतिक प्रतिस्पर्धा समर्थन र विरोधमा होइन, विकास निर्माणका एजेण्डामा केन्द्रित गरौं, एक घर एक रोजगारी नारा त राम्रो छ, कार्यान्वयन होस् ।

राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन कस्तो हुनुपर्छ ?

नेपाली जनताका प्रतिनिधिहरूको संविधानसभाले २०७२ असोज ३ गते घोषणा गरेको नेपालको संविधानको धारा २६९(१) मा धारा १७(२)(ग) अन्तर्गत बनेको कानूनको अधीनमा रही राजनीतिक दल गठन गर्ने र दलको विचारधारा, दर्शन र कार्यक्रमप्रति जनसाधारणको समर्थन र सहयोग प्राप्त गर्न त्यसको प्रचार र प्रसार गर्न गराउन सक्ने उल्लेख छ । संविधानको धारा १७(२)(ग) मा राजनीतिक दल खोल्ने स्वतन्त्रता रहेको छ ।

निर्वाचन आयोगले दल त्याग ऐन २०५४ मा 'राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन २०५८ र निर्वाचन आयोग ऐन २०६३ को दफा १९, २०, २४ र २५ लाई समेटेर राजनीतिक दलसम्बन्धी कानूनलाई एकीकरण गर्न बनेको विधेयक २०७२' मस्यौदा गर्‍यो । आयोगले वैशाख १५ गते आफ्नै सभाकक्षमा निम्ता गरी सो विधेयकबारे संसदको राज्य व्यवस्था समितिका सदस्यहरूसँग छलफल गर्‍यो । आयोगका पदाधिकारीहरू, कानूनविद्हरू र राजनीतिक दलसँगको छलफलपछि, मस्यौदा गरिएको सो विधेयकमा राज्य व्यवस्था समितिका सदस्यहरूले आ-आफ्नो सुझाव दिए ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टीले बैशाख १६ गते लिखितरूपमै आयोगका अध्यक्ष आयोधीप्रसाद यादवलाई हस्तान्तरण गर्‍यो । मस्यौदा विधेयकको प्रस्तावनामा लोकतन्त्रको संस्थागत विकासका लागि राजनीतिक दल गठन गर्ने उल्लेख छ । हामीले संविधानको प्रस्तावना र धारा ४ मा उल्लेख भएअनुसार 'समाजवादउन्मुख समाज' प्राप्तिको लागि पनि राजनीतिक दल गठन हुने उल्लेख गर्नुपर्ने सुझाव पेश गर्‍यौ ।

मस्यौदा विधेयकको दफा ३ (१,२,३) संविधान र ऐनको अधिनमा रही समान राजनीतिक दर्शन, विचारधारा र कार्यक्रममा प्रतिबद्ध व्यक्तिहरूले घोषणापत्र सार्वजनिक गरी सो उद्देश्य पूरा गर्न त्यसको प्रचार र प्रसारको लागि दल गठन गर्नसक्ने उल्लेख छ । हामीले दफा ३ (४) मा दलको दर्शन, विचार, कार्यक्रम र घोषणापत्र प्रचार-प्रसार गर्दा कुनै किसिमको भौतिक एवं आर्थिक ठेक्कापट्टा, पद, छात्रवृत्ति, आदि प्रलोभन, भ्रूटा आश्वासन, डर-त्रास र धाक-धम्की दिन नपाइने थप गर्नुपर्ने सुझाव राख्यौ ।

सरकारमा गएका राजनीतिक दलहरूले आ-आफ्नो दर्शन विचार, कार्यक्रम र घोषणापत्रलाई देखाउने दाँत बनाएकै कारण बहुदलीय व्यवस्था पुनःस्थापनाको २७ वर्षमा अपेक्षित उपलब्धि प्राप्त नभएको हो । राजा र पञ्चायती निरंकुशताको विरुद्ध संघर्ष गरेका सरकारमा गएका नेताहरू 'निर्वाचित राजा'को भूमिकामा आएको जनताको गुनासो ताजा होइन । निर्वाचन आचारसंहिताविपरित चुनावमा पार्टीको झण्डा राखेर डोजर

चलाई बाटो बनाउने, खानेपानीको पाइप दिने, निर्वाचन चिन्ह अंकित टोपी, ज्याकेट, साँचो भ्रूण्ड्याउने, टर्चलाइट, मोबाइल बाँडेको विषय पनि उठेकै हो ।

मस्यौदा विधेयकको दफा ४ मा दफा ३ बमोजिम गठन भएका राजनीतिक दल आयोगमा दर्ता गर्नुपर्ने उल्लेख छ । हामीले निर्वाचनमा भाग लिनेले मात्र दल आयोगमा दर्ता गर्नुपर्ने सुझाव पेश गर्‍यौ । राजनीतिक दलले चुनावमा भाग नलिएर पनि आफ्नो दर्शन, विचार, कार्यक्रम र घोषणापत्र प्रचार र प्रसार गर्नसक्छन् ।

हाल आयोगमा दर्ता रहेका दलहरू पुनः दर्ता गर्न नपर्ने र ती दलहरूले ऐन प्रारम्भ भएको एक वर्षभित्र दर्ता अद्यावधिक गर्ने मस्यौदा विधेयकको दफा ४ मा उल्लेख छ । दफा ५ मा पाँच सय जना मतदाताको नागरिकता वा मतदाता परिचय पत्रको प्रमाणित प्रतिलिपिसहितको हस्ताक्षर गराई नयाँ दल दर्ता गर्नसक्ने उल्लेख छ । हालको कानूनमा नयाँ दल दर्ता गर्न दस हजार मतदाताको हस्ताक्षर आवश्यक हुने प्रावधान छ । दस हजार मतदाताको हस्ताक्षर सक्कली वा नक्कली रूजु गर्न गाह्रो भएको आयोगको मत रहेको छ ।

मस्यौदा विधेयकको दफा (३) मा दलले व्यक्तिसरह चल वा अचल सम्पत्ति प्राप्त गर्न, भोग गर्न, बेचविखन गर्न वा अन्य किसिमले व्यवस्थापन गर्नसक्ने र दफा ७ (५) मा व्यक्तिसरह करार गर्न र करारबमोजिम अधिकार प्रयोग गर्न वा दायित्व निर्वाह गर्नसक्ने उल्लेख छ । राजनीतिक दल पार्लर र कन्सल्टेन्सी होइन, न त निर्माण व्यवसायी र उद्योगी हुन् । यसकारण हामीले दफा ७ (३) मा दलले चल अचल सम्पत्ति बेचविखन गर्दा साविकभन्दा बढी क्षेत्रफल, आकार र मूल्यको दलकै नाममा खरीद गर्नमात्र बेचविखन गर्न पाउने सुझाव पेश गर्‍यौ । कतिपय दलले सरकारबाट प्राप्त वा जनतासँग उठाएर जोडेका जग्गा र भवन बेचविखन गरी मास्ने सम्भावनासमेत भएको हुँदा यो प्रावधान आवश्यक छ ।

निर्वाचन आयोगमा दर्ता भएका कम्युनिष्ट विचारका सबै दलहरूको पार्टीको झण्डा रातो भूमिमा सेतो रंगको हँसिया-हथौडा अंकित छ । मस्यौदा विधेयकको दफा ९ (२) मा नयाँ दर्ता हुने कम्युनिष्ट विचारका दलले आयोगमा दर्ता भएका दलको स्वीकृतिविना हँसिया-हथौडा झण्डा राख्न नपाउने प्रावधान रहेको छ ।

मस्यौदा विधेयकको दफा १२ मा साम्प्रदायिकता फैलाएमा, सांगठनिक संरचना समानुपातिक समावेशी प्रतिनिधित्वको आधारमा नबनाएमा, लगातार दुई वर्षसम्म दलको लेखा परीक्षण प्रतिवेदन आयोगमा नबुझाएमा, गैरकानुनी रकम सहयोग लिएमा दलको दर्ता कायम नरहने प्रावधान छ । २०७० साल मंसिर ४ गतेको संविधानसभाको निर्वाचनलगत्तै प्रशासन र प्रहरी प्रमुखहरूको गृह मन्त्रालयमा भएको समीक्षा

बैठकमा भोजभतेर खुवाएका र नोटको बिट्टा बाँडेका दलहरूले धेरै धेरै स्थान जितेको रिपोर्टिङ गरिएको थियो । विदेशी राजदूतावासहरूले समेत केही दललाई मोटो रकम सहयोग गरी धेरै धेरै स्थानमा जिताएको खबर आएको थियो । यसकारण नेमकिपाले दफा १२(३) मा विदेशी व्यक्ति, संस्था वा सरकार वा गैरसरकारी संस्थाबाट आर्थिक वा भौतिक सहयोग लिएमा, सरकारमा गएर निर्वाचन घोषणापत्रअनुसार काम नगरेमा, पार्टीको मुखपत्र वा सामयिक संकलन प्रकाशित नगरेमा, निर्वाचन आचारसंहिता उलंघन गरेमा, पार्टीको दर्शन, विचार, प्रकाशन र गतिविधिबारे समय-समयमा सभा, गोष्ठी, अन्तरक्रिया, अभिमुखीकरण कार्यक्रमहरू प्रदेश र जिल्ला जिल्लामा नगरेमा, देशी-विदेशीको पैसा लिएर धर्मको प्रचार गरेमा दलको दर्ता कायम नरहने प्रावधान थप्नुपर्ने सुझाव पेश गर्‍यौ । प्रमुख निर्वाचन आयुक्त यादवले कतिपय दलको केन्द्रीय कार्यालय एवं फोनसमेत पत्तो नभएको र दलको छाप अध्यक्षकै खल्तीमा हुने भएकोले पनि यो प्रावधान राख्नु आवश्यक भएको बताए ।

सोह्र वर्ष पुगेका नेपाली नागरिकले नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्र पाउने र सरकारी सेवामा जान पाउने कानुनी प्रावधान छ । यसकारण नेमकिपाले मस्यौदा विधेयकको दफा १३(२)(क) मा दलको सदस्यता प्राप्त गर्न १८ वर्षको सट्टा १६ वर्ष राख्नु पर्ने सुझाव पेश गर्‍यो । दफा १३(२)(ग) मा दलको सदस्य बन्न 'लाभको पद' धारण नगरेको हुनुपर्ने उल्लेख छ । दफा २(ढ) मा लाभको पद भन्नाले निर्वाचन वा मनोनयनद्वारा पूर्ति गरिने राजनीतिक पदबाहेक कुनै सरकारी कोषबाट पारिश्रमिक वा अन्य कुनै आर्थिक सुविधा पाउने अन्य कुनै पदलाई सम्झनुपर्ने उल्लेख छ । यो परिभाषाले निजामती कर्मचारी, शिक्षक, प्राध्यापक, स्थानीय निकायका कर्मचारी, सरकारी स्वामित्व र शोयर भएका संस्थानमा सेवा गर्नेहरू दलको सदस्य हुन पाउने छैन । दफा १३(२)(घ) मा नैतिकपतन देखिने फौजदारी (ज्यान मार्ने, भ्रष्टाचारी, महिला हिंसा, लुटपाट, कुटपिट आदि) कसुरमा सजाय पाएका भए सजाए भुक्तान गरेको मितिले दुई वर्ष पूरा भएपछि दलको सदस्य हुन पाउने उल्लेख छ । यसले ज्यान मार्ने र भ्रष्टाचारजस्तो कसूरमा सजाय पाएकाहरू पार्टीको नेतृत्वमा पुग्ने र निर्वाचन जितेर सरकारको नेतृत्वमा पनि पुग्ने बाटो खुल्नेछ । यसकारण नेमकिपाले नैतिक पतन देखिने फौजदारी कसूरमा सजाय पाई दागी भएकाहरू दलको सदस्य र चुनावमा उठ्न नपाइने प्रावधान राख्न सुझाव पेश गर्‍यो ।

मस्यौदा विधेयकको दफा १४ र १५ मा दलको संघीय र प्रदेश तहका कार्यसमिति र पदाधिकारीहरू महिला, दलित, आदिवासी, जनजाति, खस आर्य,

मधेसी, थारू, मुस्लिम, अपाङ्गता भएका व्यक्ति र पिछ्छडिएको क्षेत्रको समानुपातिक समावेशी राख्नुपर्ने उल्लेख छ । यसले देशको एकतालाई कमजोर पार्ने र साम्प्रदायिकतासमेत फैलाउने हुँदा नेमकिपाले श्रम र पेशाको आधारमा समावेशी गर्ने र जनसंख्याअनुसार कामदार महिलाहरूलाई समावेश गर्नुपर्ने सुझाव पेश गर्‍यो ।

मस्यौदा विधेयकको दफा १९ मा दलको काम, कर्तव्य र अधिकार उल्लेख छ । दफा १९(२)(घ) मा दलीय सहमति र समन्वयको संस्कृतिको विकास गर्ने पनि उल्लेख छ । नेमकिपाले सरकारमा दलीय तानाशाही नचल्ने गरी सहमति र समन्वयको संस्कृतिको विकास गर्ने सुझाव पेश गर्‍यो । सहमतिको नाउँमा सत्ता पक्ष र प्रमुख प्रतिपक्षीबीच भागवण्डा हुँदा प्रजातन्त्र कमजोर हुँदैछ र नेपालको सार्वभौमिकता र आन्तरिक मामिलामा विदेशी (भारतीय) हस्तक्षेप हुँदासमेत सशक्त विरोध भएन । दफा १९(२)(च) मा दलको काम र कर्तव्य जनतालाई शोषणको विरोध र समाजवादी आचरणबारे शिक्षा दिने थप्नुपर्ने नेमकिपाको सुझाव हो । संविधानमा समाजवादउन्मुख समाज उल्लेख भएको हुँदा दलको काम कर्तव्यमा यो बुँदा राख्नु आवश्यक छ ।

विधेयक मस्यौदाको दफा २० मा दलले गर्न नहुने काम उल्लेख छ । नेमकिपाले कुनै एक चुनाव चिन्हमा राजनीतिक दलहरू निर्वाचनमा सहभागी हुने, नेपालको आन्तरिक मामिलाबारे विदेश, विदेशी दूतावास र विदेशी संघ-संस्थामा बैठक, छलफल गर्ने तथा गुहाने राजनीतिक दलका केन्द्रीय पदाधिकारी र सदस्यहरू सरकारलाई जानकारी गराईमात्र विदेश भ्रमणमा जाने, क्षेत्रीय,

- प्रेम सुवाल

केन्द्रीय सदस्य एवं सांसद, नेमकिपा

भाषिक, लैङ्गिक वा साम्प्रदायिक भावना फैलाउने, उद्योग र व्यापार गर्ने आदि दलले गर्न नहुने पनि थप्नुपर्ने सुझाव पेश गर्‍यो । अलग दर्शन र विचारका दलहरू कुनै एक चुनाव चिन्हमा संयुक्त रूपमा निर्वाचनामा सहभागी हुन पाउने दफा ४६(४) र (५) हटाउनुपर्ने नेमकिपाको सुझाव हो । दफा २० बमोजिम गर्न दलले नहुने काम गर्ने दललाई आयोगले चुनावमा भाग लिन रोक लगाउनु पर्ने पनि हाम्रो सुझाव हो ।

मस्यौदा विधेयकको दफा ३३ मा प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको बहुमतीयतर्फको निर्वाचनमा भएको कूल मतको सदर मतमध्ये कम्तिमा १.५ प्रतिशत मत प्राप्त गर्ने दलले तोकिएबमोजिमको रकम सरकारी अनुदान प्राप्त गर्ने प्रावधान निर्दलीय पञ्चायती व्यवस्थाउन्मुख भएको हुँदा दफा ३३ पूरै हटाउनुपर्ने हाम्रो सुझाव हो । दफा २९ मा दफा १२

बमोजिम आयोगले दल दर्ता कायम नगरेको दलका संसद सदस्य र मन्त्रीहरू स्वतः पदमुक्त हुने नेमकिपाको सुझाव हो । हाल आयोगले दुई वटा दलको दर्ता खारेज गर्‍यो तर कानूनमा स्पष्ट प्रावधान नहुँदा ती दलका सांसद, मन्त्रीहरू यथावतै रहेको आयोगको पनि गुनासो हो । दफा ५२ मा दलले सभा, जुलुस वा प्याली गर्न चाहेमा ७२ घण्टाअघि स्थानीय प्रशासनलाई जानकारी दिनुपर्ने प्रावधान छ । नेमकिपाले सभा, जुलुस वा प्यालीअघि स्थानीय प्रशासनलाई जानकारी दिनुपर्ने प्रावधान राख्न सुझाव दियो । देशको सार्वभौमिकताको सुरक्षा र भू-अखण्डताको विषयमा दलले कुनै पनि बेला आवाज उठाउनुपर्ने भएकोले ७२ घण्टाअघि स्थानीय प्रशासनलाई जानकारी दिनुपर्ने प्रावधान उपयुक्त छैन । २०७३ वैशाख २७

प्रमाणपत्र बैकमा राखेर कलेजमा के देखाउने ?

- गणेश आचार्य

संसदमा आइतबार सम्माननीय राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले घोषणा गरेको नीति तथा कार्यक्रममा लोकप्रिय एवं मन छुने खालका योजना घोषणा गरिए तापनि यो कार्यान्वयनसँग जोडिएका कठिनाइतर्फ सरकारले हेक्का राखेको पाइँदैन । सरकारका सबै नीति तथा कार्यक्रमहरूमा विस्तारै विचार, विमर्श हुँदै जाला । तर आज म विशेषतः प्रमाणपत्र धितोमा ऋण दिने व्यवस्थाका विषयमा सामान्य चर्चा गर्न चाहन्छु ।

राष्ट्रिय योजना आयोगका उपाध्यक्ष युवराज खतिवडाका अनुसार शैक्षिक योग्यताको प्रमाणपत्र धितो राखी सहूलियत दरमा ऋण लिन सकिने र ऋण भुक्तान नगर्ने ऋणीलाई कार्यविधि बनाई सोहीअनुरूप कालोसूचीमा राखिने र पासपोर्ट बनाउन नपाउने, पुलिस रिपोर्ट नबन्ने, सरकारी सुविधाबाट वञ्चित गरिने भनिएको छ । भइ हेर्दा यो सहजै जस्तो लागे पनि कार्यान्वयन

पक्ष भने जटिल देखिन्छ ।

नेपालको संविधानले सबै नेपाली नागरिकलाई समान हकको व्यवस्था गरेको छ । यदि प्रमाणपत्र धितोमा ऋण दिने व्यवस्था लागू गरिएको खण्डमा कसैलाई उसको पारिवारिक पृष्ठभूमिका आधारमा वर्गीकरण गर्न मिल्ने छैन, चाहे ऊ धनी परिवारको सन्तान होस् या गरिब । कुनै युवालाई तेरा बाबुआमाको सम्पत्ति यति छ, तसर्थ तिमीले ऋण पाउँदैनस् भन्नु कानूनतः गलत हुन जान्छ । त्यसो नगर्दा तिनै पहुँच पुग्ने वर्गले यसको प्रत्यक्ष फाइदा सबै भन्दा बढी लिनसक्ने देखिन्छ ।

सबै शिक्षित बेरोजगारहरूले आफ्नै व्यवसाय सञ्चालन गर्ने कुरा पनि भएन । कतिपय सरकारी एवं निजी संस्थाहरूमा जागिर खान चाहने पनि छन् । उनीहरूले जागिरको

लागि दरखास्त दिनुपरेमा शैक्षिक योग्यताको प्रमाणपत्र बैकमा छ भन्ने ? कि यसको विकल्प दिने ? यदि कोही मध्यम वर्गीय परिवारको शिक्षित युवा उच्च शिक्षाको लागि विदेश जान्छु भन्छु भने त्यसलाई ऋण केका आधारमा दिने ? प्रमाणपत्र धितो राख्ने कुरा पनि भएन । उसले भोलि गएर विदेशी नागरिकता ग्रहण गर्‍यो भने त्यो कालोसूचीले उसलाई केही फरक पार्ने कुरा पनि भएन ।

यी केही प्रतिनिधि जटिलताहरूमात्रै हुन् । यस्ता कैयौं जटिलताहरू सम्बोधन गर्ने गरी सरोकारवालासँगको सहकार्यमा कार्यविधि बनाउन जरुरी छ, ताकि यो अत्यावश्यकिय वर्गसम्म पुगोस् । यदि यसलाई सही व्यवस्थापन गर्न सकिएन भने पहुँचवाला वर्गले मात्रै यसको फाइदा लिन सक्छ भने अत्यावश्यकिय वर्ग सेवाबाटै वञ्चित हुन्छ ।

‘चीनबारे हाम्रो विचार पुस्तक’ बिमोचित

जुम्ला । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छे (रोहित) ले सोमबार जुम्ला बजारमा आयोजित एक कार्यक्रमबीच जनप्रकाशन गृहले प्रकाशन गरेको ‘चीनबारे हाम्रो विचार’ पुस्तक सार्वजनिक गर्नुभएको थियो ।

जनवादी गणतन्त्र चीनको तात्कालीन राजनीतिक तथा आर्थिक विकासको सन्दर्भमा नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघ अस्थायी केन्द्रीय समितिले वि.सं. २०३९ मा प्रकाशित चीनबारे हाम्रो विचार र युवा अध्ययन गोष्ठी काठमाडौंले वि.सं. २०३८ मा प्रकाशन गरेका पुस्तक तथा दबु सामयिक संकलनमा प्रकाशित लेखहरूको पुनःप्रकाशन गरिएको सो पुस्तकको जनप्रकाशन गृहले प्रकाशन गरेको हो ।

कार्यक्रममा बोल्दै अध्यक्ष बिजुक्छेले कुनै पनि देशको क्रान्तिको अन्धनक्कल गर्नु गलत भएको बताउँदै चिनियाँ क्रान्तिको अन्धनक्कल गर्दा नेपाल र भारतको कम्युनिष्ट आन्दोलनले ठूलो क्षति भोग्नु परेको विभिन्न उदाहरणसहित प्रस्ट पार्नुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, क्रान्तिको अर्थ विचारमा आमूल परिवर्तन हो, मारकाट गर्नुलाई

क्रान्ति भन्नु खोटो विचार हो ।

मार्क्स र एंगेल्स स्वयंले कुनै पनि देशको क्रान्तिलाई निर्देशित गर्ने प्रवृत्तिको विपक्षमा रहेको बताउँदै अध्यक्ष रोहितले कुनै पनि समाजवादी देश वा कम्युनिष्ट पार्टीले अर्को दललाई यसो गर्नु उसो गर्नु भनी निर्देशित गर्नु गलत सिद्धान्त हो भन्नुभयो ।

पुरानो सामानले नयाँ युगको सेवा गर्नु पर्ने र विदेशी प्रविधिले स्वदेशको सेवा गर्नुपर्ने सिद्धान्तलाई नेपालको कतिपय कम्युनिष्ट पार्टीहरूले चीन पूँजीवादी बाटो हिँडेको विश्लेषण गर्नु गलत भएको बताउँदै सार्वजनिक पुस्तकले नेपाल कम्युनिष्ट आन्दोलनमा भएका बहसलाई नयाँ पुस्ताको बीच पुर्‍याउन सहयोग गर्ने बताउनुभयो । नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य सरोजराज गोसाईंले चीनको इतिहास, संस्कृति, राजनीतिबारे नेपाली पुस्तक प्रकाशनले चीन र नेपालबीचको मैत्रीपूर्ण सम्बन्धले नयाँ गति पाउने विचार व्यक्त गर्नुभयो ।

उहाँले नेपालका दुई छिमेकी देशहरूमध्ये चीनले नेपालको सार्वभौमिकतालाई सधैं सम्मान गरेको र आन्तरिक मामलामा हस्तक्षेप नगरेको

बताउनुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी शिक्षक संघका केन्द्रीय उपाध्यक्ष पूर्णप्रसाद धितालले कम्युनिष्ट पार्टीले वामपन्थी भूलहरूको आलोचना नगरेसम्म दक्षिणपन्थीहरूको विरोध गर्न नसक्ने बताउनुभयो । उहाँले सार्वजनिक पुस्तकले समाजवादी अर्थतन्त्र र पूँजीवादी अर्थतन्त्रबारे बुझ्न उपयोगी हुने विचार व्यक्त गर्नु भयो ।

नेपाल बार एसोसिएसनका केन्द्रीय सदस्य पद्मबहादुर शाहीले पुस्तकले इतिहासको समीक्षा गर्न र आजको अवस्थामा चीनको विकासबारे बुझ्न सहयोगी हुने बताउनुभयो । जुम्ला बहुमुखी क्याम्पसका निमित्त क्याम्पस प्रमुख प्रकाशचन्द्र खत्रीले चीनको क्रान्तिमा भएका उथलपुथलबारे नयाँ पुस्तालाई प्रशिक्षित गर्न पुस्तक निकै उपयोगी हुने विचार व्यक्त गर्नुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी संघका केन्द्रीय अध्यक्ष नीरज लवजूको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा संघका केन्द्रीय सदस्य महेश नेपालीले पनि बोल्नुभएको थियो ।

नेपाल मण्डल टेलिभिजन २४ घण्टा प्रसारण

ललितपुर । नेपाल मण्डल टेलिभिजन बैशाख २७ गतेदेखि २४ सै घण्टा प्रसारण भएको छ ।

नेपालभाषा माध्यमबाट नेवारहरूको सामाजिक, सांस्कृतिक र विविध गतिविधिको साथै देशको राजनीतिक विषयलाई महत्वका साथ प्रसारण गरी सूचनाको हकलाई जनता समक्ष पुर्‍याउने महत्वपूर्ण योगदान गर्दै आएको छ ।

विहान र बेलुका नेपाल मण्डल दबु भनेर समाचार प्रसारण, टोलटोलमा सवाल जवाफ, हाम्रो पाइला,

हसना, मनपर्ने नेवारी गीत र नेवारी फिल्महरू पस्कदै आइरहेको छ ।

अहिलेको समय सूचना तथा प्रविधिको समय भएकोले अब नेपालमण्डल संचालकहरूले यसको क्षमता बृद्धि गरी देशभर प्रसारण

गर्नुपर्दछ भने नेपालमण्डल दबुलाई विहान बेलुका एक समयमात्र नभई कम्तीमा घण्टाघण्टामा नत्र अहिलेको लागि २ घण्टामा एक पटक भएपनि प्रसारण गरेमा नेपालभाषा र संस्कृतिको विकासमा थप टेवा पुग्ने छ ।

अनुदान र सहूलियत ऋणको मापदण्डमा संशोधन ।

- दानबहादुर कपाली

जनताको सेवा, सुविधा र राहतको नाउँमा बनाइएका सरकार र सरकारी निकायले बनाएका कति नीति, नियम र मापदण्ड यति अव्यवहारिक हुन्छन् जुन लागू गर्ने सकिदैन । लागू गर्ने नसकिने खालका अव्यवहारिक, अपरिपक्व र जटिल नीति नियम तथा मापदण्ड बनाएर जनतालाई उल्टै काकाकुल बनाउँछन् । राहतको नाउँमा राष्ट्रिय पुनःनिर्माण प्राधिकरणले बनाएको अनुदान र ऋणसम्बन्धी मापदण्ड र भूकम्प प्रतिरोधी घर निर्माण गर्ने नाउँमा बनाइएको घर निर्माणसम्बन्धी सरकारी मापदण्ड र नीति-नियम नमिलेको हुँदा मजदुर दैनिकले नियम सार्वजनिक हुने बिस्तिकै संशोधन गर्नुपर्ने विचार पोखेको सरकार या सम्बन्धित निकायको ध्यानाकर्षण गरेको थियो । जनताको

यो गुनासो र मागलाई अन्ततः विचारेर राष्ट्रिय पुनःनिर्माण प्राधिकरणले पूरा गर्‍यो । मापदण्ड संशोधन गर्ने प्राधिकरणलाई धन्यवाद दिने पर्छ । यसरी नै घर निर्माणसम्बन्धी मापदण्ड पनि स्थानीय निकायलाई जिम्मा दिएर संशोधन गर्न जरूरी छ । त्यसो त कति नपामा संशोधन भइसकेको छ तर पनि अझै संशोधन गर्न जरूरी छ । यतातर्फ पनि सरकारले विचार पुर्‍याउनुपर्छ ।

राष्ट्रिय पुनःनिर्माण प्राधिकरणले भूकम्प पीडितलाई प्रदान गर्ने अनुदानसम्बन्धी मापदण्डमा गरेको संशोधित मापदण्डअनुसार भूकम्पले भत्केको पीडितले आफ्नो जिल्लाको अनुकूल कुनै स्थान या नजिकको स्थानमा पनि घर निर्माण गर्न पाउनेछन् । भूकम्प पीडित भए भिन्न बसेका, अंशवण्डा नगरेका, विदेशमा रहेका,

निधन भई नामसारी नभएका तथा भूकम्प प्रतिरोधी घर निर्माण गरिसकेका र बनाइरहेकालाई पनि सरकारी अनुदान तथा ऋण पाउने बन्दोबस्त सो संशोधित मापदण्डमा गरिएको छ ।

यसअघिको मापदण्डमा घर भत्केकै स्थानमा घर निर्माण गर्नुपर्ने बन्दोबस्त गरिएको थियो । दाजु-भाइको नाउँमा संयुक्त लालपुर्जा हुँदा दाजु-भाइमध्ये कसैको बस्ने घर भएमा लगायत अन्य सर्तहरू राखेर अनुदान या ऋण पाउनेबाट वञ्चित गरिएको थियो । पहिलेको सर्त पालना गर्दा भूकम्प पीडितमध्ये ५० प्रतिशतले पनि अनुदान लिनसकदैन । सहूलियत ऋण त १० प्रतिशतले पनि पाउँछ कि पाउँदैन भन्न सकिन्न । ऋण लिन जग्गाको मूल्याङ्कन र आम्दानीको ठूलो स्रोत देखाउनुपर्छ ।

नीति तथा कार्यक्रममा नेमकिपाको संशोधन सूचना

काठमाडौं । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सांसदद्वय प्रेम सुवाल र अनुराधा थापामगरले नेपाल सरकारको नीति तथा कार्यक्रममा २० बुँदाको संशोधन सूचना पेश गर्नुभयो ।

सांसद सुवालले बसोबासको विकल्प नभएका भूकम्प पीडितहरूलाई सरकारले घर बनाइदिने, अन्य भूकम्प पीडितहरूलाई गुणस्तरीय निर्माण सामग्री सुपथ र सुलभरूपमा उपलब्ध गराउनुपर्ने, सम्पूर्ण स्वास्थ्य सेवा निःशुल्क गर्नुपर्ने, उत्पादनका मुख्य मुख्य साधन र सेवामा निजी क्षेत्रको स्वामित्व घटाउँदै लाने, जमिन जोत्नेलाई वितरण गर्ने, संशोधनको सूचना दिनुभएको थियो । संशोधनको सूचनामा माथिल्लो कर्णाली र अरूण तेस्रोलागायत जलविद्युत् आयोजनाको भारतसँग भएको

पीडीए र पीटीए खारेज गरी नेपालीको लगानीमा निर्माण गर्ने, लगानी बोर्ड भंग गर्ने, नेपालका रसायनिक मल कारखाना खोल्ने, काठमाडौं उपत्यका वरिपरिको डाँडामा पानी आउने रूख रोपेर स्थानीय रूपमै खानेपानीको स्रोत बन्दोबस्त गर्ने, काठमाडौं उपत्यकालगायत देशका केही मुख्य सहरमा खानेपानीको हाहाकार, फोहरमैलाको अव्यवस्था, प्रदूषण, अपराध आदि बढेको हुँदा देशको विभिन्न ठाउँका सहरहरू विकास गर्नुपर्ने अगाडि उल्लेख छ ।

सांसद थापामगरले कक्षा १२ सम्मको शिक्षा निःशुल्क र अनिवार्य तथा विश्वविद्यालय शिक्षा निःशुल्क गर्ने, नगरपालिका र गाविसका प्रत्येक वडाहरूमा शिशु स्याहार केन्द्र र बालोद्यान सञ्चालन गर्ने, ज्येष्ठ नागरिकको

लागि आदर निकेतन खोल्ने, ६० वर्ष उमेर पूरा भएका मजदुर र किसानलाई पनि पेन्सनको व्यवस्था गर्ने, युवाहरूलाई स्वदेशमा रोजगारी र रोजगारी नभएसम्म बेरोजगारी भत्ता दिने, ठूलठूला उद्योगधन्दा, बैंक, यातायात, हवाई सेवा सरकारले सञ्चालन गर्ने, नेपाल-भारत खुला सीमा नियमिती गरी नेपाली सेनालाई सीमा सुरक्षासमेतको जिम्मा दिने, निजामति कर्मचारीको ट्रेड युनियन व्यवस्था नगर्ने, आदि संशोधनको सूचनामा उल्लेख छ ।

संशोधन सूचना नेकाबाट रमेश लेखक र राष्ट्रिय जनमुक्ति पार्टीबाट राजकुमार राईले पनि दर्ता गराएका थिए । संशोधन सूचना र नीति तथा कार्यक्रमबारे बैशाख २८ र २९ गतेको संसदमा छलफल हुनेछ ।

ओली र प्रचण्डविरुद्ध सर्वोच्चमा रिट दायर, नौ बुँदे खारेजको माग

काठमाडौं । नौ बुँदे सहमतिलाई लिएर प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली र एमाओवादी अध्यक्ष प्रचण्डलाई विपक्षी बनाउँदै सर्वोच्च अदालतमा रिट दायर भएको छ ।

नेकपा एमाले र एमाओवादीबीच हालै भएको नौ बुँदे सहमतिले संक्रमणकालीन न्याय, मानव अधिकार र न्यायपालिकाको स्वतन्त्रताको समाप्त गरेको भन्दै अधिवक्ता अनन्तराज लुईटेल, रूद्र

पाठकलगायतले सर्वोच्चमा सोमबार रिट दायर गरेका हुन् । नौ बुँदेको तेस्रो र सातौं बुँदाले अदालतको फैसलाबारे बोलेको र न्यायालयमाथि नै गम्भीर प्रहार गरेको रिट निवेदनको दाबी छ ।

नौबुँदेको तेस्रो बुँदामा शान्ति सम्झौताको मर्मअनुसार संक्रमणकालीन न्यायसम्बन्धी कार्य गर्न ठोस् तालिकासहित १५ दिनभित्र कानुन संशोधनलगायतका प्रक्रिया अघि बढाउने उल्लेख छ ।

साथै सातौं बुँदामा सशस्त्र द्वन्द्वकाल र विभिन्न समयमा राजनीतिक कारणले लगाइएका मुद्दाहरू फिर्ता, माफी, भिनाहाको प्रक्रिया अविलम्ब अघि बढाउने भनिएको छ ।

सरकार, प्रधानमन्त्री ओली, एमाओवादी अध्यक्ष प्रचण्ड, एमाले तथा एमाओवादी पार्टीलाई विपक्षी बनाएर दायर भएको रिटमा नौ बुँदे सम्झौता खारेजको माग गरिएको छ ।

किन सम्झौता भएन आयोजनाहरू

आ.व. २०७२/७३ का धेरै आयोजनाहरूको सम्झौता नभएपछि फ्रिज हुने भएका छन् । स्थानीय निकायको विकासको द्वार रहेको जिल्ला विकास, नगरपालिका र गाविसमा समेत बैशाखको अन्तिम सम्ममा सम्झौता गरी असारको १५ गतेभित्र फरफरक गर्नुपर्ने अवस्थामा धेरै आयोजनाहरू सम्झौतामा स्थानीय उपभोक्ता नआएपछि फ्रिज हुन लागेको हो ।

काठमाडौं जिल्ला विकास समितिले बुधबार एक सर्वदलीय बैठकमा आ.व. २०७२/०७३ का सम्झौता हुन बाँकी आयोजनाहरूको लिस्ट नै दिएका छन् ।

सर्वदलीय संयन्त्रका एक सदस्य नेमकिपाका राजवीर डंगोलले सहिदलाई दिएको जानकारी अनुसार जिल्ला स्तरीय सडक आयोजनाहरू ३ वटाको १ करोड २० लाख, इलाका स्तरीय ७ वटा आयोजनाको ६२ लाख ८८ हजार, बस्ती स्तरीय ५ वटा योजनाहरू १२ लाख, थप पूर्वाधार सडकमा १५ लाख, मठमन्दिरमा १९ लाख, पुल २० लाख, सामुदायिक भवन तथा पार्क १० लाख, नदी नियन्त्रणमा ५ लाख, स्थानीय यातायात पूर्वाधार क्षेत्रगत कार्यक्रम ६ लाख, ग्रामीण खानेपानी तथा सरसफाईमा ३५ लाख, साना सिचाई कार्यक्रम १७ लाख ८० हजार, सामाजिक पूर्वाधार विकास कार्यक्रम ५० लाख, बौद्ध दर्शन प्रवर्द्धन तथा गुम्बा विकास समितिबाट प्राप्त योजना ३ लाख,

संस्कृति पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयबाट प्राप्त ७० वटा आयोजनाहरूको २ करोड २३ लाख, आर्थिक केन्द्र तथा दुई जिल्ला जोड्ने सडक योजनाहरू १ करोड ८७ लाख १४ हजार रहेका छन् ।

त्यसैगरी काठमाडौं जिल्ला निर्वाचन क्षेत्र पूर्वाधार विशेष कार्यक्रम अन्तर्गत क्षेत्र नं. १ मा १ करोड ९ लाख २५ हजार, २ मा ९ लाख, ३ मा ७

लाख, ४ मा ४७ लाख, ५ मा ६७ लाख, ६ मा ६९ लाख, ७ मा ५६ लाख, ८ मा ५७ लाख, ९ मा ४९ लाख र १० मा १५ लाख को सम्झौता भएका छन् ।

काठमाडौं जिल्ला अन्तर्गत महानगरदेखि अन्य १० वटा नगरपालिकाको विकासमा आयोजनाहरू सिलिङ्ग बनेपनि सम्झौता नहुनु स्थानीय निकायमा जनप्रतिनिधि अभावको कारण हो कि ?

नेपाल खड्गी समाजमा अग्नितता

नेपाल खड्गी समाजको छैटौँ राष्ट्रिय महाधिवेशन सुनसरीको धरानमा बैशाख २७ गते सम्पन्न भयो ।

देश भरका ६०० जना प्रतिनिधिहरू सहभागी महाधिवेशनबाट अग्नितता खड्गीको अध्यक्षतामा १५ सदस्यीय नयाँ कार्य समिति सर्वसम्मतिबाट निर्वाचित गरियो । जसमा वरिष्ठ उपाध्यक्षमा प्रकाश

खड्गी, उपाध्यक्षमा गाविन्द बहादुर शाही, दिल बहादुर शाही, कालुमान शाही, विजय सिंह शाही, महासचिव राज शाही, उपसचिव श्रवण नेवा: खड्गी, सदस्यहरूमा तारेण बहादुर शाही, लक्ष्मण खड्गी, वीर शंकर शाही, विनोद नेवा: खड्गीलाई समाजका संरक्षकको रूपमा निर्वाचित गरेको छ ।

माइग्रेसन हराएको सूचना

मिति २०७२/१२/१५ गते काठमाडौं लैनचौरदेखि पुरानो बसपार्कसम्म आउने क्रममा मेरो निम्न व्यहोराको माइग्रेसन हराएकोले पाउनु हुने महानुभावहरूले नजिकको प्रहरी कार्यालय वा निम्न ठेगानामा बुझाई दिनु हुन अनुरोध गर्दछु ।

नामः श्रीकृष्ण पुडारीनी
रजिष्ट्रेशन नं.: ५७२७५१०१
सिम्बल नं. ९००९७१
ठेगाना: हाल कीर्तिपुर
सम्पर्क नं.: ९८६००५८०९८

साहित्य स्तम्भ

मुक्तक

- दिया डि.सी.
लेवोरेटरी उमावि, कक्षा ६(ख)

आमाको सम्झना

आमा आमा तिम्रो धेरै याद आयो
सम्झनामा मेरा आँखा रसाइनै रह्यो ।तिम्रो काखको न्यानो माया अति राम्रो स्याहार
आज म सम्झँदै छु तिम्रो हातको मीठो आहार ।नौ महिना कोखमा राखी जन्म दियौ मलाई
तर म आज टाढा छु आमा तिम्रो मन जलाईआँखा मेरा रसाई रहेछन् आज किनकिन
आमा तिम्रो न्यानो माया सम्झी रहेछु दिनदिनमलाई भोक लाग्यो भनी राखी दिन्थ्यौ मकै भट्मास
त्यही यादमा म तड्पिरहेछु निस्ता भातको गाँससम्झँदै छु आज एक पल निष्ठुरी नै बनी
मेरी आमा आज मदेखि टाढा भए पनि ॥

चन्द्रागिरीमा कार्यकर्ता प्रशिक्षण

चन्द्रागिरी । 'शासक पार्टीहरूले राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन निर्माण गर्न बनेको विधेयक-२०७३ मार्फत जनताको अधिकार कटौती गर्न खोजेका छन् ।'

उक्त विचार नेपाल मजदुर किसान पार्टीका केन्द्रीय सदस्य एवं सांसद प्रेम सुवालले शनिबार काठमाडौंको चन्द्रागिरी नगरस्तरीय कार्यकर्ता भेलामा व्यक्त गर्नुभएको हो ।

विधेयकमा 'कुनै पनि राजनीतिक दल वा संगठनले जुलुस, ग्याली र सभा गर्न ७२ घण्टा अगाडि नै प्रशासनको अनुमति लिनुपर्ने' भन्ने व्यवस्था जनताको प्रजातान्त्रिक हक कुण्ठित गर्ने प्रपञ्च भएको उहाँले प्रस्ट पार्नुभयो ।

पूँजीवादी पार्टीहरू नामले मात्र फरक-फरक भएका र व्यवहारले एकैखाले भएको बताउँदै निर्वाचनमा सीमित रकमभन्दा बढी खर्च गर्न नपाइने व्यवस्था ऐनमा राख्न तिनीहरूले नचाहेको सांसद सुवालले बताउनुभयो ।

उक्त विधेयकको संशोधनमा नेमकिपाले नेपालको संविधान २०७२ को प्रस्तावनामा उल्लेख भएबमोजिम समाजवादउन्मुख विचार मान्ने र कार्यान्वयन गर्ने पार्टीलाई मान्यता दिनुपर्ने, पार्टीले अनिवार्य पार्टी प्रकाशन गर्ने, कुनै पनि नाममा भोजभतेर खुवाउन नपाइने, कुनै पनि धर्म प्रचार गर्न नपाइने आदि

बन्दोबस्त राख्न जोड दिएको बताउनुभयो ।

भेलामा नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य उकेश कवाले भारतले नेपालको संविधानलाई लिएर दुष्प्रचार गर्ने र सरकार बदल्नेजस्तो हस्तक्षेपकारी कार्य गर्न नछोडेको बताउँदै देशको सार्वभौमिकता रक्षाको निम्ति नेपाली जनता होशियार भएर रहनुपर्ने अवस्था छ भन्नुभयो ।

भारतमा भाजपा र नरेन्द्र मोदीको नेतृत्वमा फासीवाद उदय भइरहेको र धर्म निरपेक्षतावादीहरूमाथि दमन भइरहेको बताउँदै उहाँले भारत नेपालमाथि मात्र नभई सम्पूर्ण दक्षिण एसियामाथि नै खतरा बनिरहेको चर्चा गर्नुभयो ।

पार्टी कार्यकर्ताहरूले वर्गसंघर्षलाई कहिल्यै त्याग गर्न नहुने बरू नयाँ पार्टी सदस्यहरूमा समेत वर्गीय दृष्टिकोण विकास

पार्टी कार्यकर्ताहरू सक्रिय हुनुपर्ने औल्याउनुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी युवा संघका केन्द्रीय अध्यक्ष प्रकाश थुसाले पार्टी सदस्यहरूको काम, कर्तव्य र अधिकार तथा पार्टी अनुशासनबारे प्रशिक्षण दिँदै अनुशासनविहीन पार्टी पार्टी नै नरहने बरू अनियन्त्रित भीडमात्र हुने बताउनुभयो ।

उहाँले सबै पार्टी सदस्यहरूले पार्टी विधान पालना गर्दै वैज्ञानिक समाजवाद स्थापनाको लक्ष्यतिर अधि बढ्न काम गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

भेलाका सभापति नेमकिपा चन्द्रागिरी नगर समितिका अध्यक्ष गुणदास महर्जनले विचारले प्रशिक्षित कार्यकर्ता मात्र दिगो र निष्ठावान बन्न सकिने भन्दै सैद्धान्तिक अध्ययन र अन्तरक्रिया गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

कार्यक्रममा शिक्षक जीतबहादुर महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

नेमकिपा.....

नेमकिपा केन्द्रीय सदस्य एवं सांसद डिल्लीप्रसाद काफ्लेले निर्वाचन आयोगले प्रस्तावमा ल्याएको राजनीतिक दलसम्बन्धी नयाँ विधेयकले विचारको राजनीतिलाई निषेध गर्न खोजेको बताउनुभयो ।

नेमकिपा केन्द्रीय सदस्य

डिल्लीप्रसाद काफ्ले, अर्का केन्द्रीय सदस्य सरोजराज गोसाईं र नेक्रासिंघका केन्द्रीय अध्यक्ष नीरज लवजु सम्मिलित अध्यक्ष मण्डलले बन्द बैठक सञ्चालन गरेको थियो ।

नवनिर्वाचित नयाँ कार्यसमितिको घोषणा गर्न स्थानीय प्रतिमा चोकमा घोषणा सभा तथा सांस्कृतिक कार्यक्रम भयो ।

TURNERS PATHSHALA

WE HAVE :

- Child friendly environment
- Montessori based lab
- Calorie analyzed food
- Health Checkups
- Trained staffs & facilitators

Hurry up for Admission!!! Day Care
LIMITED SEATS AVAILABLE!!! Play Group &
Nursery

Phone no. : 01-4331574

Email : turners.pathshala@gmail.com

Kirtipur-17, Bahirigaun

टौदहमा पानी सुक्दै !

कीर्तिपुर । ऐतिहासिक र धार्मिक महत्व बोकेको टौदह पोखरीमा पानी सुक्दै गएको छ । कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं. १५ स्थित नाग राजा र नाग रानीको बसोबास स्थानको प्रसिद्ध टौदह पोखरी पुनर्निर्माणको क्रममा डोजर चलाउन पानी सुकाउने कार्य गरेपछि हाल धेरै पानी सुकेका छन् ।

पर्यटकीय गन्तव्यको रूपमा विकसित भैसकेको टौदहमा थप आकर्षण र संरक्षण गर्न नेपाल सरकार र शहरी विकास मन्त्रालयको सहयोगमा पुनर्निर्माण थालिएको हो ।

अहिले टौदहको चारैतिर ढुंगा बिच्छ्याउने र दहको किनारामा आकर्षक ढंगले गिट्टी टाँस गरी ठाउँठाउँमा सिट

र विश्राम कटेज बनाइसकेको छ भने यहाँ माछा र विभिन्न चराचुरुङ्गीले थप रमणीय बनाएको छ ।

टौदह संरक्षण समितिले टौदह प्रवेश गर्नेहरूसँग प्रति व्यक्ति १० रुपैयाँ लिने गरेको छ भने टौदहको चारैतिर फास्टफुड रेष्टुराँले कोही पनि भोकै फर्कनुपर्ने

अवस्था छैन ।

टौदह संरक्षणको कामले पानी सुकेपछि अहिले पर्यटकको लागि न्यास्रो लाग्नु स्वभाविक छ ।

टौदहको पोखरीमा पुनः पहिलेकै स्थितिमा पानी भर्न सम्बन्धित निकायले ध्यान दिनु जरुरी छ ।

ज्येष्ठ नागरिक सेवा केन्द्रमा आमाको मुख

कीर्तिपुर । बैशाख ५ गतेबाट सुरु भएको ज्येष्ठ नागरिक सेवा केन्द्र पाँगाद्वारा बैशाख २४ गते आमाको मुख हेर्ने कार्य सम्पन्न गरियो ।

दैनिक रूपमा उपस्थित हुने ज्येष्ठ नागरिकहरू मध्ये ६७ जनाको उपस्थित ज्येष्ठ नागरिकहरूलाई सगुन, मिठाई, फलफुल दिई केक समेत काटी आमाको सम्मान गरेको थियो ।

त्यही केन्द्रमा नेपाल नेत्र संघ र नेपाल-भारत मैत्री

संघका सहयोगमा कीर्तिपुर सामुदायिक स्वास्थ्य केन्द्रको आयोजनामा बैशाख २३ गते आँखा शिविर गरेको थियो ।

शिविरमा १९० जनाको

आँखा परीक्षण गरी निःशुल्क औषधी समेत वितरण गरिएको थियो भने

शल्यक्रिया गर्नुपर्नेलाई शल्यक्रिया पनि गरिने जनाएको छ ।

बाघभैरव माविको स्वर्ण जयन्ती (५० वर्ष) सम्पन्न

कीर्तिपुर । देशमा अहिलेको आवश्यकता भनेको वैज्ञानिक शिक्षा र प्राविधिक शिक्षा हो जसले संविधान कार्यान्वयन र शिक्षाको पहुँच सर्वसाधारण जनतासम्म पुग्न मद्दत गर्दछ । उक्त भनाई बाघभैरव माविको स्वर्ण जयन्ती समारोहका प्रमुख अतिथि एवं उपराष्ट्रपति नन्द बहादुर पुनले उद्घाटन मन्तव्यमा व्यक्त गर्नुभएको हो ।

बैशाख २५ गते विद्यालय परिसरमा भएको कार्यक्रममा वहाँले यस विद्यालयले नीजि विद्यालयसँग प्रतिस्पर्धा गरिरहेको छ सबै पक्षसँग सहकार्य गरी अगाडि बढेमा सफलता हासिल गर्ने बताउनुभयो ।

वहाँले विद्यालयको प्रगतिमा आफ्नो तर्फबाट आवश्यक सहयोग गर्ने वचनबद्धता व्यक्त गर्नुभयो ।

सांसद राजन केसी शिक्षा उत्पादनमुखी हुनुपर्ने त्यसको

लागि विद्यालयको व्यवस्थापन समिति, शिक्षक, अभिभावकको महत्वपूर्ण हात रहेको बताउनुभयो । त्यसक्रममा वहाँले विद्यालयको भौतिक निर्माणमा सांसद विकास कोषको रु. २ लाख सहयोग गर्ने घोषणा गर्नुभयो ।

कीर्तिपुर नपाका कार्यकारी अधिकृत उद्धव प्रसाद रिजालले सामुदायिक विद्यालयको शैक्षिकस्तर वृद्धि गर्न नपाको तर्फबाट निरन्तर सहयोग भैरहेको र भोलिका दिनमा पनि सामुदायिक विद्यालयको प्रगतिमा एउटा विशेष योजनासाथ अगाडि बढ्नुपर्ने आवश्यक रहेको बताउनुभयो ।

विद्यालयका प्रधानाध्यापक शिवहरी गिरीले विद्यालयको समस्यामा सबै पक्षबाट सहयोग गर्नुपर्ने बताउँदै शिक्षक, अभिभावक, विद्यालयको त्रिपक्षीय समन्वय आवश्यक रहेको बताउनुभयो ।

त्यसक्रममा वहाँले

शिक्षकहरूलाई मैनबत्तीको प्रकाश सरी भूमिका खेल्न आग्रह गर्नु भयो ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष एवं सभापति विद्यालयको भावी योजना र गतिविधि पेश गर्नुभयो । समारोहका संयोजक राधाकृष्ण बस्नेतले पनि विद्यालयको प्रगतिको बोलुनुभएको थियो ।

विद्यालयको ५० वर्ष गाँठमा प्रमुख अतिथि उपराष्ट्रपति पुनले स्वर्ण स्तम्भको शिलान्यास, पूर्व प्राथमिक कक्षाको उद्घाटन र स्वर्ण महोत्सवको स्मारिका विमोचन समेत गर्नुभएको थियो भने विद्यालयको प्रगतिमा सहयोग प्रदान गर्नुहुने व्यक्तित्वहरूलाई दोसल्ला र सम्मानपत्र वितरण गर्नुभएको थियो ।

कार्यक्रमको अन्तमा विद्यार्थीहरूको सांस्कृतिक प्रस्तुतिले स्वर्ण महोत्सवलाई आकर्षण प्रदान गरेको थियो ।

ऋसकन्ट्रीमा लेवोरेटरी र पुष्पसदन प्रथम

कीर्तिपुर । कीर्तिपुर खेलकुद विकास समाजको आयोजनामा नव वर्ष २०७३ को उपलक्ष्यमा भएको ऋसकन्ट्री प्रतियोगिता छात्रातर्फ लेवोरेटरीकी सृजना डाङ्गी प्रथम भइन् भने छात्रतर्फ पुष्पसदन उमाविका भावेश तामाङ्ग प्रथम भएका छन् ।

छात्रातर्फ पुष्पसदनकी दिक्षा श्रेष्ठ द्वितीय, राराहिलकी ओमी लक्ष्मी भुजेल तृतीय भएका थिए । छात्रतर्फ द्वितीयमा कीमाविका रोहित लामा र तृतीय पुष्पसदनका लगन राई भएका थिए ।

प्रतियोगितामा १० औं स्थानसम्मका धावकहरूलाई प्रमाणपत्र प्रदान गरिएको थियो ।

विजयी खेलाडीहरूलाई प्रमुख अतिथि प्रा.डा. श्यामकृष्ण महर्जनले ट्रफी मेडल र प्रमाणपत्र प्रदान गर्नुभएको थियो ।

त्यसक्रममा प्रा.डा. महर्जनले खेलकुदले मित्रता बढाउन मद्दत गर्दछ भने व्यक्तिगत क्षमता वृद्धि गर्न खेलकुद उपयोगी

हुँदै आएको छ भन्नुभयो ।

समाजका अध्यक्ष एवं कार्यक्रमका सभापति प्रदीप महर्जनले सहभागी खेलाडीहरूले जित्ने उद्देश्यका साथै निर्धारित सीमा पार गर्नु ठूलो उपलब्धी हो भन्नु हुँदै खेलाडीको निरन्तर बृद्धि सहभागिताले यो प्रतियोगिताको महत्व बढेको छ भन्नुभयो ।

कार्यक्रममा महानगरीय प्रहरी वृत्तका सुवास खड्का,

सल्लाहकार प्रा.डा. शिवशरण महर्जन, महासचिव नवीन महर्जनले खेलकुदको महत्वबारे बोल्नुभएको थियो ।

प्रा.डा. श्यामकृष्ण महर्जनले उद्घाटन सहित सुरु भएको दौडमा छात्राले २४.१९ र छात्रले १८.३० समयमा गन्तव्य चुमेको थियो । दौडको रुट पाँगा दोबाटो, पाँगा, चोभार, नयाँबजार गेट कायम गरिएको थियो ।

दृष्टिविहीन टेटेमा लेवोरेटरी प्रथम

कीर्तिपुर । युवा खेलकुद मन्त्रालयको सहयोगमा नेपाल दृष्टिविहीन टेवलटेनिस संघको आयोजनामा भएको उपत्यका व्यापी साउण्ड टेवलटेनिस प्रतियोगितामा

लेवोरेटरी उमाविले प्रथम हासिल गरेका छन् ।

बैशाख २४-२५ गते दुई दिन लेवोरेटरी उमाविको टेवलटेनिस कोर्टमा भएको खेलमा केटातर्फ मनोज भट्ट र

प्रसाई रुम्बा क्रमशः प्रथम र द्वितीय भयो भने केटीतर्फ सुनिता भट्टराई, सिमा तामाङ्ग र मानुषा गिरी क्रमशः प्रथम, द्वितीय र तृतीय हासिल गरेका छन् ।

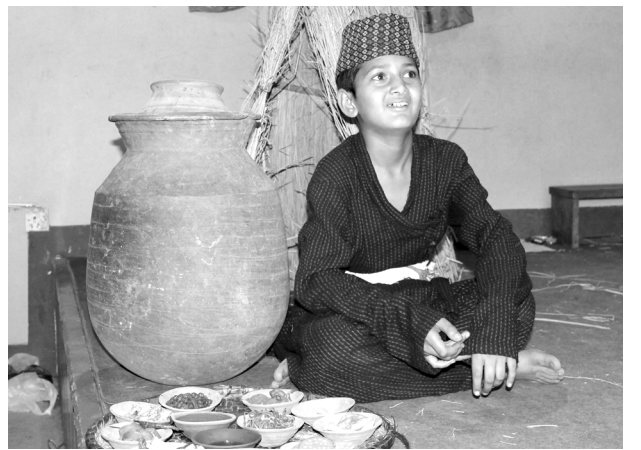
‘इन्द्रायणी जात्रा’ मञ्चन

कीर्तिपुर । क्रिएटिभ एकेडेमी, कीर्तिपुरले तयार पारेको नाटक ‘इन्द्रायणी जात्रा’ बिहीबार क्रिएटिभ नाटकघर कीर्तिपुरमा मञ्चन भएको छ ।

ब्रिटिस काउन्सिलको इन्टरनेशनल स्कुल अर्वाड कार्यक्रम अन्तर्गत स्थानीय पाठ्यक्रममा आधारित भएर उक्त नाटक मञ्चन गरिएको हो ।

इन्द्रायणी जात्रा कीर्तिपुरका नेवार समुदायले हरेक वर्ष मनाउने एक जात्रा हो । नाटकले उक्त जात्राको सुरुवात र निरन्तरतालाई पस्किकने कोसिस गरेको छ ।

नाटकको विषयवस्तु अनुसार उहिले कीर्तिपुरमा एउटा पिठगण थियो । उक्त पिठगणमा हरेक रात एउटा राक्षस आउने गर्दथ्यो । उक्त राक्षसको आहाराको लागि समाजका हरेक घरबाट पालैपालो दिनको एक जनाको दरले

पालो बस्न जानु पर्दथ्यो ।

एकदिन एउटा घरको पालो थियो । जुन घरमा एक जना बुढा र उनकी श्रीमती मात्र बस्दथे । उनीहरूको पालो बस्न जाने भनेर सल्लाह गर्दै गर्दा एकजना बटुवा उक्त घरमा आइपुगे र पालो बस्न आफू नै जान्छु भन्दै जिद्दी गर्न थाले । यो कुरा राजदरबारसम्म पुग्यो ।

राजाले पनि उक्त बटुवालाई नै पालो बस्न पठाउने निर्णय सुनाएपछि ती बटुवा सरसामान लिएर पालो बस्न गए । राती जब राक्षस आएर उनलाई खान खोज्यो त्यसैबेला उनले राक्षसलाई नै मारी दिए । यसरी उक्त बटुवाले राक्षसलाई मारेको र गाउँलेहरू पालो बस्न जानबाट मुक्त भएको खुशियालीमा हरेक वर्ष इन्द्रायणी जात्रा मनाउन थालिएको प्रसङ्ग सहित नाटकको अन्त्य हुन्छ ।

प्रेम पौडेलको परिकल्पना तथा निर्देशन रहेको उक्त नाटकको संयोजन खगेन्द्र गौतमले गर्नुभएको छ ।

नाटकमा शसुान्त अधिकारी, प्रयुला पौडेल, सन्तोष पोखरेल, सुवेग पौडेल, सन्दीप भण्डारी, युरानस अधिकारी लगायतका कलाकारहरूको अभिनय रहेको छ ।

जेठ ६ र ७ गते काठमाडौँमा हुने अन्तर्राष्ट्रिय बौद्ध गोष्ठी र जेठ ८ गते बुद्ध पूर्णिमाको दिन लुम्बिनीमा हुने २५६० औं बुद्ध जयन्ती समारोह भव्य रूपमा सफल पारौं ।

नेपाल सरकार
सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय
सूचना विभाग